

Mutta Saulus puuskui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia vastaan ja meni ylimmäisen papin luo ja pyysi häneltä kirjeitä Damaskon synagoogille, että keitä hän vain löytäisi sen tien vaeltajia, miehiä tai naisia, ne hän saisi tuoda sidottuina Jerusalemiin.

Ja kun hän oli matkalla, tapahtui hänen lähestyessään Damaskoa, että yhtäkkiä valo taivaasta leimahti hänen ympärillensä; ja hän kaatui maahan ja kuuli äänen, joka sanoi hänelle: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?" Hän sanoi: "Kuka olet, herra?" Hän vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. Mutta nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun pitää tekemän."

Ja miehet, jotka matkustivat hänen kanssansa, seisoivat mykistyneinä: he kuuluivat kyllä äänen, mutta eivät ketään nähneet. Niin Saulus nousi maasta; mutta kun hän avasi silmänsä, ei hän nähnyt mitään, vaan he taluttivat häntä kädestä ja veivät hänet Damaskoon. Ja hän oli kolme päivää näkemätönä, ei syönyt eikä juonut.

Ja Damaskossa oli eräs opetuslapsi, nimeltä Ananias. Hänelle Herra sanoi näyssä: "Ananias!" Hän vastasi: "Katso, tässä olen, Herra". Niin Herra sanoi hänelle: "Nouse ja mene sille kadulle, jota sanotaan Suoraksi kaduksi, ja kysy Juudaan talosta Saulus nimistä tarsolaista miestä. Sillä katso, hän rukoilee; ja hän on nähnyt näyssä miehen, Ananias nimisen, tulevan sisälle ja panevan kätensä hänen päällensä, että hän saisi näkönsä jälleen."

Mutta Ananias vastasi: "Herra, minä olen monelta kuullut siitä miehestä, kuinka paljon pahaa hän on tehnyt sinun pyhillesi Jerusalemissa; ja täälläkin hänellä on ylipapeilta val-

tuus vangita kaikki, jotka sinun nimeäsi avuksi huutavat". Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene; sillä hän on minulle valittu ase, kantaamaan minun nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen. Sillä minä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsimän minun nimeni tähden."

Niin Ananias meni ja astui huoneeseen, pani molemmat kätensä hänen päälleen ja sanoi: "Veljeni Saul, Herra lähetti minut-Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota tulit-että saisit näkösi jälleen ja tulisit täyteen Pyhällä Hengellä". Ja heti putoivat hänen silmistään ikäänkuin suomukset, ja hän sai näkönsä ja nousi ja otti kasteen. Ja kun hän nautti ruokaa, niin hän vahvistui.

Ja hän oli opetuslasten seurassa Damaskossa jonkun aikaa. Ja kohta hän saarnasi synagoogissa Jeesusta, julistaen, että hän on Jumalan Poika. Ja kaikki, jotka kuuluivat, hämmästyivät ja sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka Jerusalemissa tuhosi ne, jotka tätä nimeä avuksi huutavat? Ja eikö hän ole tullut tänne viedäkseen ne vangittuina ylipappien käsiin?"

Mutta Saulus sai yhä enemmän voimaa ja saattoi Damaskossa asuvat juutalaiset ymmälle näyttäen toteen, että Jeesus on Kristus.

Ja pitkän ajan kuluttua juutalaiset pitivät keskenään neuvoa tappaaksensa hänet. Mutta heidän salanhankkeensa tuli Sauluksen tietoon. Ja he vartioivat porttejakin yöt päivät, saadakseen hänet tapetuksi. Mutta hänen opetuslapsensa ottivat hänet yöllä, päästivät hänet muurin aukosta ja laskivat alas vasussa.

Ja kun hän oli tullut Jerusalemiin, yritti hän liittyä opetuslapsiin; mutta he kaikki pelkäsivät häntä, koska eivät uskoneet, että hän oli ope-

tuslapsi. Mutta Barnabas otti hänet turviinsa ja vei hänet apostolien tykö ja kertoi heille, kuinka Saulus tiellä oli nähnyt Herran, ja että Herra oli puhunut hänelle, ja kuinka hän Damaskossa oli rohkeasti julistanut Jeesuksen nimeä.

Ja niin hän kävi heidän keskuudessaan sisälle ja ulos Jerusalemissa ja julisti rohkeasti Herran nimeä.

Ja hän puhui ja väitteli hellenistien kanssa; mutta he koettivat tappa hänet. Kun veljet sen huomasivat, veivät he hänet Kesareaan ja lähettivät hänet sieltä Tarsoon.

Niin oli nyt seurakunnalla koko Juudeassa ja Galileassa ja Samariassa rauha; ja se rakentui ja vaelsi Herran pelossa ja lisääntyi Pyhän Hengen virvoittavasta vaikutuksesta. Ja tapahtui, että Pietari, kiertäessään kaikkien luona, tuli myöskin niiden pyhien tykö, jotka asuivat Lyddassa.

Siellä hän tapasi Aineas nimisen miehen, joka kahdeksan vuotta oli maannut vuoteessaan ja oli halvattu. Ja Pietari sanoi hänelle: "Aineas, Jeesus Kristus parantaa sinut; nouse ja korjaa vuoteesi". Ja kohta hän nousi. Ja kaikki Lyddan ja Saaronin asukkaat näkivät hänet; ja he kääntyivät Herran tykö.

Mutta Joppessa oli naisopetuslapsi, nimeltä Tabita, mikä kreikaksi käännettynä on: Dorkas; hän teki paljon hyviä töitä ja antoi runsaasti almuja. Ja tapahtui niinä päivinä, että hän sairastui ja kuoli; ja he pesivät hänet ja panivat yläsaliin.

Ja koska Lydda oli lähellä Joppea, niin opetuslapset, kun kuuluivat Pietarin olevan siellä, lähettivät kaksi miestä hänen luoksensa pyytämään: "Tule viipymättä meidän tykömme". Niin Pietari nousi ja meni heidän kanssansa. Ja hänen sinne saavuttuaan he veivät hänet yläsaliin, ja kaikki lesket tulivat hänen luoksensa itkien ja näytellen hänelle ihokkaita ja vaippoja, joita Dorkas oli tehnyt, ollessaan heidän kanssansa. Mutta Pietari toimitti kaikki ulos ja laskeutui polvilleen ja rukoi; ja hän kääntyi ruumiin puoleen ja sanoi: "Tabita, nouse ylös!" Niin tämä avasi silmänsä, ja nähdessään

Pietarin hän nousi istumaan. Ja Pietari ojensi hänelle kätensä ja nosi hänet seisomaan ja kutsui sisään pyhät ja lesket ja asetti hänet elävänä heidän eteensä. Ja se tuli tiedoksi koko Jopessa, ja monet uskoivat Herraan. Ja Pietari viipy Jopessa jonkun aikaa erään nahkuri Simonin luona.

Tämä luku kertoo äkillisestä muutoksesta, jonka Jumala saa aikaan ihmisen elämässä. Voimme nähdä vihan ja murhanhengen, joka väistyy välittömästi Jeesuksen ilmestyessä. Syntyi kysymys, "kuka olet, herra"? – Saulus, joka tunnetaan myöhemmin nimellä Paavali, sai kohdata jotain, joka sulki hänen inhimilliset silmänsä, mutta avasi hänen hengellisen näkökykynsä jumalisille tarkoituspäille. En tiedä, oliko Saulus koskaan aiemmin kyseenalaistanut vankkaa käsitystään jumalisuudesta, mutta nyt hän kohtasi jotain, mikä pakotti hänet pysähtymään.

Myös me, tämän päivän kristityt **saatamme olla liian varmoja** oppimastamme ja omasta ymmärryksestä. Emme mekään - ilman Jeesuksen läsnäoloa ja Hänen kirkkauttaan - näkisi todellista totuutta. Jeesus on edelleen tie, totuus ja elämä. Ilman Häntä kuljemme eksyksissä. Ilman Pyhän Hengen eläväksi tekevää vaikutusta olemme kuolleita, rakkaudettomia, totuudesta piittaamattomia oman ymmärryksen varassa hoipertelevia eksyneitä ihmisiä. **Tarvitsemme Pyhää Henkeä** vaikuttamaan meissä tahtomista ja myös sen tekemistä.

Sauluksen muutos oli niin nopea, etteivät seurakuntalaiset pysyneet mukana muutoksessa. He pelkäsivät yhä Sauluksen vihaa, jota hän oli osoittanut uskovia kohtaan, eivätkä uskaltaneet ottaa Saulusta vastaan. Mutta onneksi oli Jumalan mies, joka ymmärsi, mitä oli tapahtunut. Barnabas otti hänet turviinsa ja vei hänet apostolien tykö ja kertoi, mitä Saulus oli saanut kokea. Ja näin Paavali kävi heidän keskuudessaan sisälle ja ulos Jerusalemissa ja julisti rohkeasti Herran nimeä.

Sauluksen vihan jälkeen oli nyt seurakunnalla koko Juudeassa ja Galileassa ja Samariassa rauha; ja se rakentui ja vaelsi Herran pelossa ja lisääntyi Pyhän Hengen virvoittavasta vaikutuksesta. Heti tuosta vaikutuksesta seurasi, että suuria ihmeitä alkoi tapahtua. Kahdeksan vuotta halvaantuneena ollut parani ja jopa kuollut virkosi eloon Pietarin rukouksen kautta. – Ja se tuli tiedoksi koko Jopessa, ja monet uskoivat Herraan.

– Näin suuriin ja ihmeellisiin asioihin päättyi Sauluksen viha. Tilalle oli tullut rakkaus ja Pyhän Hengen läsnäolo. Se vaikutti ja ilahdutti suuresti sen ajan kristittyjä.

Tänään janoamme samaa Hengen vaikutusta keskellemme. Tarvitsemme sitä kipeästi saattaaksemme kansaamme Jumalan ja Poikansa Jeesuksen Kristuksen ikuisen lunastuksen tuntemiseen.

"Mutta Saulus sai yhä enemmän voimaa ja saattoi Damaskossa asuvat juutalaiset ymmälle näyttäen toteen, että Jeesus on Kristus."

